

fragment (cursief)

Als Gravin A een brief schreef, was het altijd een liefdesbrief. Dus ook dit keer. Ze was trots op deze brief: de tekst was zéér goed gelukt en haar handschrift adembenemend elegant. Ze ging de brief niet versturen, want de bedoeld geadresseerde, een apotheker dit keer, had iets lelijks gezegd. Over een hond. In de tuin. Bij een villa. In een dorp. Het mocht eigenlijk geen naam hebben. Jammer natuurlijk, want de brief was – zelfs naar de maatstaven van Gravin A – uitzonderlijk goed gelukt. Ze kon wel janken, als het ware. Dat had ze er ook graag voor over. En daarom gebeurde het ook. Bijna. In een tuin. Bij een villa. In een dorp. Gelukkigerwijze drupten haar tranen niet op de zo goed gelukte brief. Eerdere brieven hadden aangetoond dat vulpeninkt en hete tranen goed mengen. Op het papier. In een oogwenk. Tot een vlek.

twee2'twee+2'2een